

Odnos ameriških oblasti do indijanskih plemen in Zakon o izselitvi Indijancev zahodno od reke Misisipi

Irena Marković*

1.01 Izvirni znanstveni članek
UDK 94(73):323.1"18"

Irena Marković: Odnos ameriških oblasti do indijanskih plemen in Zakon o izselitvi Indijancev zahodno od reke Misisipi. Časopis za zgodovino in narodopisje, Maribor 87=52(2016), 1-2, str. 97-123

Avtorica obravnava idejne osnove izselitvene politike ZDA do indijanskih plemen vzhodno od reke Misisipi, ki so bile utemeljene z nakupom Louisiane leta 1803 in z izvajanjem 'civilizacijskega načrta'. S tem načrtom so bili postavljeni temelji za politiko zvezne vlade do Indijancev in za njihovo izselitev zahodno od reke Misisipi. Sprejetje Zakona o izselitvi Indijancev leta 1830 pomeni nadaljevanje in naslednjo stopnjo v odnosu vlade ZDA do Indijancev, ki so bili deležni etnocidnih pritiskov takratne uradne ameriške politike.

Ključne besede: ZDA, Indijanci, Louisiana1803, 'civilizacijski načrt', Zakon o izselitvi Indijancev 1830

1.01 Original Scientific Article
UDC 94(73):323.1"18"

Irena Marković: The US Government Attitude towards the Native American Tribes and the Indian Removal Act for Removing Native American Tribes West of the Mississippi River. Review for History and Ethnography, Maribor 87=52(2016), 1-2, pp. 97-123

The author discusses the outline plans of the United States Removal Act for Indian tribes east of the Mississippi river. The outline plans were justified by the Louisiana purchase in 1803 and by the execution of the "civilised plan". This plan was the basis for the government policy on Native Americans and their removal west of the Mississippi

* Dr. Irena Marković, profesorica na Osnovni šoli Rače, Grajski trg 1, 2327 Rače, Slovenija, irena.markovic@t-2.net

river. The Indian Removal Act was passed in 1830 and it represented continuation and the next level of the US government attitude towards Native Americans, who suffered ethnocide pressure by the then official American policy.

Key words: USA, Native Americans, Louisiana 1803, 'civilisation plan', Indian Removal Act 1830

UVOD

Skozi 19. stoletje trajajoči proces osvajanja in integracije državnega ozemlja ZDA, je imel negativne posledice za prvotne prebivalce tega območja – severnoameriške Indijance. Širjenje ZDA na Zahod¹ je bilo povezano s politiko preseljevanja in uničevanja tam naseljenih indijanskih plemen, ki so bila med seboj sprta in nepovezana zaradi nenehnega pritiska belih naseljencev, uničevanja njihove gospodarske osnove, uničujoče moči alkohola in življenja v rezervatih. Indijanci so bili žrtve namernega iztrebljanja, saj je bilo širjenje na Zahod v interesu ameriške zvezne vlade, ki je s politiko sklepanja pogodb o nakupu zemljišč indijanska plemena izseljevala z njihovih zemljišč v gorata območja zahodno od reke Misisipi. Proti etnocidni politiki zvezne vlade so bili Indijanci oz. voditelji indijanskih plemen brez moči, prav tako so bili nemočni proti izkoriščanju evropskih trgovcev s krznom.²

V prvi polovici 19. stoletja je imela trgovina s krznom pomemben vpliv na gospodarsko in politično dogajanje v ZDA in na odnose med zvezno vlado in severnoameriški Indijanci. Njeno vodilo je bil dobiček posameznikov in delniških družb. V tem času so trgovino s krznom obvladovale pomembne trgovske družbe: Hudson Bay Company, North West Company in American Fur Company. Indijanski lovci so prodajali trgovcem kože pobitih divjih živali v zameno za industrijsko blago (železno orodje in opremo, orožje, tekstil), hkrati pa je bila ta oblika trgovanja tudi njihov osnovni vir dohodka, ki pa ni ogrožala tradicionalnega načina življenja Indijancev, temveč jih je celo podpirala pri ohranjanju tradicionalnega načina življenja (lovci na krzno).³

V drugi polovici 19. stoletja je ekonomski koncept agrarne ekonomije (poljedelstva) v ZDA, ki so ga širile množice priseljencev iz Evrope, uničeval naravne pogoje za preživetje indijanskih nomadskih lovcev. Politiko naseljevanja evropskega prebivalstva na indijanska območja je zvezna vlada podpirala tudi z ugodnimi pogoji za nakup zemljišč na Zahodu. Tako se je s

¹ V 19. stoletju se izraz ameriški (divji) Zahod uporablja za območje zahodno od reke Misisipi; v nadaljevanju Zahod.

² Angie Debo, *A History of the Indians of the United States*. Norman, 1983, str. 101–117.

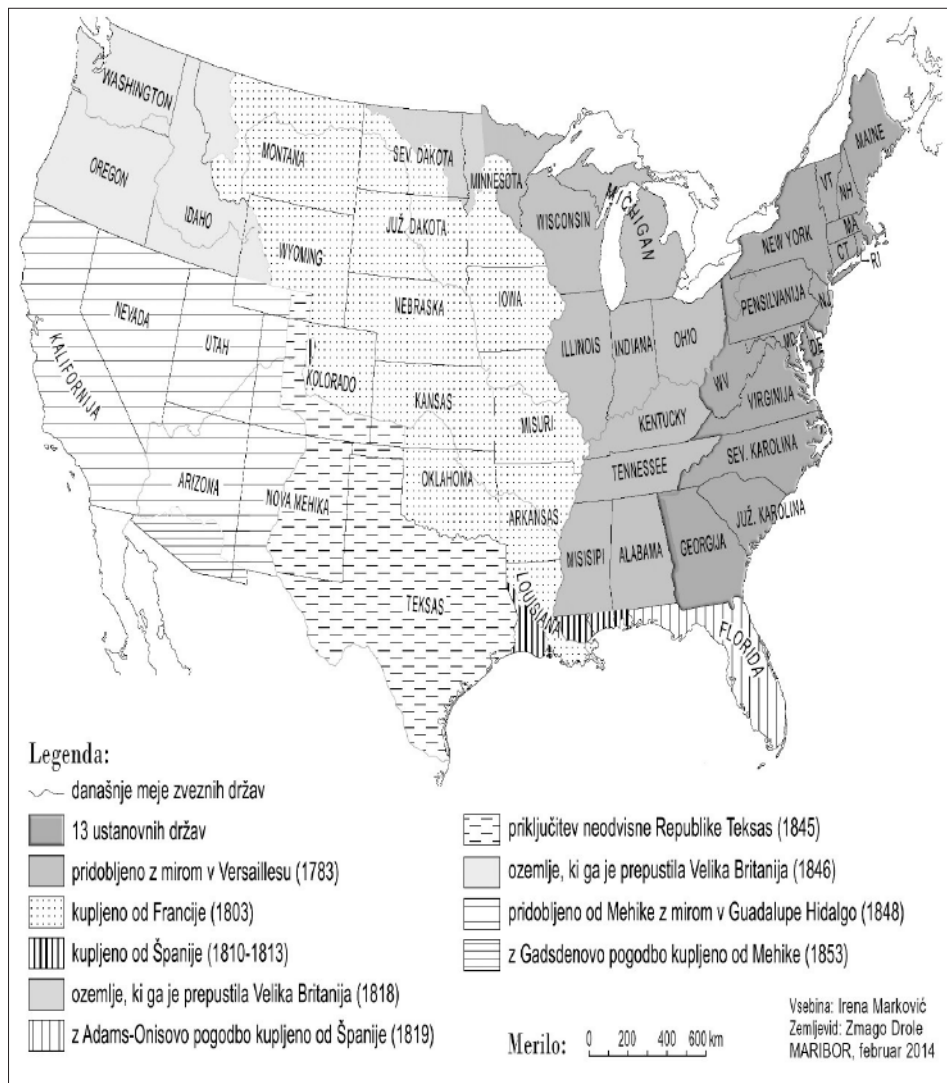
³ Alan Taylor, *The Divided Ground: Indians, Settlers and the Northern Borderland of the American Revolution*. New York, 2006, str. 380–382.

sprejetjem Zakona o zemlji iz leta 1820 (The Land Act of 1820) znižala cena zemljišč z dveh na 1, 25 dolarja na aker ob minimalnem nakupu 80 hektarjev zemljišča. S tem ukrepom je zvezna vlada povečala nakup zemljišč in privabljala priseljence na zahodna območja ZDA. Prav tako pa je podobne ukrepe prinesel Zakon o predkupni pravici z leta 1841 (Preemption Act of 1841). Po določitvi tega zakona so imeli predkupne pravice pri nakupu federalne zemlje nad 80 hektarjev tisti naseljenci, ki so imeli stalno bivališče na ozemlju ZDA ter so vložili pri zvezni vladi zahtevek za odkup federalne zemlje v obsegu 160 hektarjev po ceni, ki jo je določil Zakon o zemlji z leta 1820, preden je bilo zemljišče na voljo za javno prodajo.⁴

Zvezna vlada je leta 1862 sprejela tako imenovani zakon Homestead (Homestead Act), ki je dodelil vsakemu Američanu ali priseljencu, ki je nameral ostati v Združenih državah Amerike, 65 hektarjev federalne zemlje proti majhni odškodnini, v sušnih območjih pa do 248 hektarjev zemlje, potem ko so na njej živeli najmanj pet let. Zemljo so lahko kupili po ceni 1, 25 dolarja za aker že po šestih mesecih bivanja na njej. Teh 65 hektarjev zemlje je bilo precej več, kot je potrebovala družina, da bi preživela, in določba je pospešila selitev na zahodna območja Severne Amerike. Večina kmečkih priseljencev je prihajala z vzhodnih območij severnoameriškega kontinenta. Privlačila jih je rodovitna pokrajina zahodno od gorovja Apalači, kjer so lahko ustvarili nekajkrat večja posestva, kot so jih poznali na gosto poseljenem območju vzhodno od gorovja Apalači. Zaradi ekonomskega koncepta agrarne ekonomije v ZDA je kolonizacija notranjih območij severnoameriškega kontinenta, zlasti ameriškega Zahoda, bila v bistvu individualna. Že od vsega začetka je bilo kmetijstvo v ZDA usmerjeno tržno, zato je zvezna vlada z zakonodajo podpirala nakup velikih posesti in gradila potrebno prometno infrastrukturo, kar je kmetom omogočalo prodajo pridelkov na trgu.⁵

⁴ The Library of Congress. Primary Documents in American History, A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, Statutes at Large, 16th Congress, 1st Session. *Land Act of 1820*, str. 566–569: <http://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llsl&fileName=003/llsl003.db&recNum=607>, dostopno 14. 1. 2016; The Library of Congress. Primary Documents in American History, A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, Statutes at Large, 27th Congress, 1st Session. *Preemption Act of 1841*, str. 453–461: <http://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llsl&fileName=005/llsl005.db&recNum=0490>, dostopno, 16. 3. 2016.

⁵ Allen J. Maldwyn, *American Immigration*. Chicago, 1992, str. 148; National Archives and Records Administration (NARA). *Act of May 20, 1862 (Homestead Act)*, *Public Law 37–64 (12 STAT 392)*: <https://research.archives.gov/id/299815>, dostopno 12. 3. 2016; Matjaž Klemenčič, *Jurij Trunk med Koroško in Združenimi državami Amerike*. Celovec, Ljubljana, Dunaj, 1999, str. 329–393.

Zemljevid 1: Teritorialni razvoj ZDA v 19. stoletju

Politika ZDA do priseljevanja in priseljencev je bila odvisna od trenutnih gospodarskih, političnih, socialnih in diplomatskih razmer v svetu. Ker so spremembe kateregakoli od omenjenih dejavnikov vplivale na notranjepolitično dogajanje v ZDA, sta priseljenska zakonodaja in zakonodaja, ki se je nanašala na pridobitev ameriškega državljanstva, pogosto odražali trenutno razpoloženje ameriške družbe oziroma volivcev in sta zato v večini primerov omejevali možnost priselitve prebivalcem z mnogih delov sveta. Sprejeta restriktivna zakonodaja je omogočala priselitev le omejenemu številu tujcev, pa še to le tistim, za katere so ameriške oblasti menile, da se bodo lahko

hitro vključili v ameriški način življenja in v ameriško družbo. Zato je mogoče odnos politike ameriških oblasti do priseljevanja in priseljencev označiti kot skupek politike spodbujanja, reguliranja in omejevanja priseljevanja ter vključevanja in izključevanja oziroma poskusov prilagajanja ameriški družbi milijonov priseljencev, ki so v ZDA našli stalno ali začasno bivališče.⁶

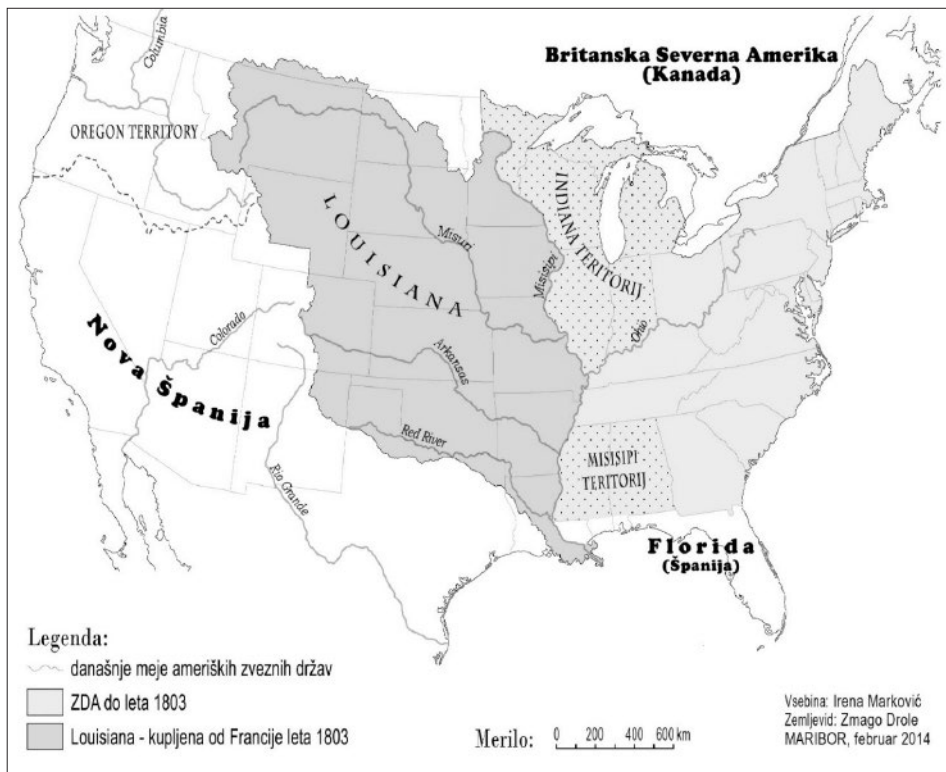
DOLOČILA 'CIVILIZACIJSKEGA NAČRTA' PRI VZPOSTAVLJANJU ODNOSOV MED ZVEZNO VLADO ZDA IN INDIJANSKIMI PLEMENI

Idejne osnove izselitvene politike zvezne vlade do indijanskih plemen vzhodno od reke Misisipi so bile utemeljene z nakupom Louisiane leta 1803 (Louisiana Purchase) od Francije in z izvajanjem 'civilizacijskega načrta', v katerem je predsednik ZDA Thomas Jefferson (1801–1809)⁷ opisal strategijo reševanja indijanskega vprašanja in nakupa indijanskih zemljišč. Nakup Louisiane velja za najpomembnejšo nepremičninsko transakcijo v ameriški zgodovini. ZDA so s tem nakupom podvojile svoje ozemlje, ki so ga kasneje razdelile med 15 ameriških zveznih držav: Louisiano, Arkansas, Misuri, Iowo, Južno in Severno Dakoto, Teksas, Novo Mehiko, Nebraska, Kansas, Wyoming, Minnesoto, Oklahomo, Kolorado in Montano. S tem nakupom so ZDA pridobile skoraj celotno porečje reke Misisipi, vključno s pristaniščem New Orleans. S tem se je ozemlje ZDA povečalo na nekaj manj kot 4, 45 milijona km². Ameriški kongres pa je razglasil vse ozemlje zahodno od reke Misisipi, vključno z delom Skalnega gorovja, za državno posest. Naseljevanje tega ozemlja je zvezna vlada podpirala z ugodnimi pogoji za nakup zemlje tako, da je uresničevala določila zakona iz leta 1820.⁸

⁶ Matjaž Klemenčič, *Immigration and Citizenship in the United States after 1880*. V: *Citizenships and Identities: Inclusion, Exclusion, Participation*. Ann Katherine Isaacs (ur.) Pisa, 2010, str. 235–243.

⁷ Thomas Jefferson (1743–1826) se je rodil v Shadwellu, danes Albemarle County, nekdanji britanski koloniji v Virginiji. Na volitvah leta 1800 je Jefferson premagal Johna Adamsa in tako postal tretji predsednik ZDA. Leta 1804 je bil Jefferson ponovno izvoljen za predsednika države. Umril je na domu na Monticellu v zvezni državi Virginiji. Mark Grossman, *Encyclopedia of the United States Cabinet, Volume two*. Santa Barbara, California, Denver, Colorado, Oxford, 2000, str. 616–621; Edmund S. Morgan, *Benjamin Franklin*. New York, London, 2000, str. 47–145; Rodriguez P. Junius. Jefferson, Thomas (1743–1826). V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 160–162.

⁸ NARA. *Louisiana Purchase Treaty, 1803*: http://www.archives.gov/exhibits/american_originals_iv/images/louisiana_purchase_treaty/purchase_treaty_1.html, dostopno, 26. 2. 2016; Louisiana Purchase Treaty (April, 30, 1803). V: *The Louisiana Purchase*, str. 408–409.

Zemljevid 2: Območje kupljene Louisiane leta 1803

Intenzivno naseljevanje na zahod ZDA, na območje med reko Misisipi in Skalnim gorovjem, se je začelo že z nakupom Louisiane leta 1803. Upravno-politična določila, Uredbe o Severozahodu (Northwest Ordinance) iz leta 1787, s katero je ameriški kongres organiziral upravno strukturo in določil postopke za nastajanje novih držav na Severozahodnem območju (Northwest Territory),⁹ je opredelil tudi način reševanja lastništva zemlje, ki so jo naseljevali Indijanci: »V izredno dobri veri se je treba vedno paziti Indijancev, njihovih zemljišč in lastnine ne moremo pridobiti brez njihovega soglasja. Njihova premoženja, pravic in svobode, se nikoli ne sme napadati ali jih motiti, razen v zakonskih postopkih in v vojnah z dovoljenjem Kongresa. Kljub

⁹ Severozahodno območje ZDA je zajemalo ozemlje vzhodno od reke Misisipi, južno od jezer Great Lakes ter severno in zahodno od reke Ohio do Alleghenskega pogorja. To območje tvorijo današnje zvezne države Ohio, Michigan, Indiana, Illinois, Wisconsin in večina Minnesote.

The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875. Journals of the Continental Congress, Volume 32. *Northwest Ordinance*, str. 334–384: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=lljc&fileName=032/lljc032.db&recNum=343>, dostopno 12. 1. 2016.

temu da zakonodaja temelji na pravičnosti in humanosti je potrebno občasno preveriti zakonitost postopkov zaradi preprečevanja krivic v odnosu do njih ter ohranjati mir in prijateljstvo z njimi«. ¹⁰

Uredba o Severozahodu iz leta 1787 je omogočila tudi nastanek zveznih držav na območju kupljene Louisiane. Prva zvezna država na tem območju je bila Ohio leta 1803, sledijo pa Indiana leta 1816 in Illinois leta 1818. Vsem prebivalcem ozemlja Louisiane so bile s pogodbo o nakupu zagotovljene vse pravice, koristi in svoboščine državljanov ZDA. Kongres je z uradnim sklepom razdelil ozemlje na dve polovici, kasneje znani kot 'ozemlje Louisiane' in 'ozemelj Missouri'. Iz delov teh ozemelj je leta 1812 nastala zvezna država z imenom Louisiana, ¹¹ Missouri pa je bil osnovan leta 1821. ¹²

Predsednik Jefferson je za pridobitev indijanskega ozemlja in za naselitev belih naseljencev na ozemlju kupljene Louisiane julija 1803 predlagal 'civilizacijski načrt', ki je postal osnova pri vzpostavljanju odnosov med zvezno vlado in indijanskimi plemeni. 'Civilizacijski načrt' je vseboval naslednja določila:

V stiku z Indijanci je treba ohraniti mir. Omejiti je treba uporabo vojaških utrd, s čimer bi preprečili zlonamerne posege belih naseljencev in druge zlorabe Indijancev, ki bi lahko izzvale vojne med njimi. S tem bi zatrli tudi nastajajoče vstaje med indijanskimi plemeni.

Spodbuditi neprofitne trgovine s prosto prodajo viskija, ki jih javno podpirajo trgovine s krznom, da bi tako preprečili vpliv tujih (predvsem britanskih) trgovcev. S prodajo alkoholnih pijač bi zadolžili predvsem poglavarje plemen, ki bi bili tako pripravljene prodati zemljišča za plačilo svojih obveznosti.

Zaposeliti indijanske nadzornike in agente pod vodstvom oddelka za vojno (War Department), preko katerih bi ohranili povezavo z indijanskimi plemeni in jih prepričali v prodajo zemljišč.

Ozemlje vzhodno od reke Misisipi bi pridobili s kupovanjem indijanskega ozemlja, s tem bi zmanjševali obseg njihovega ozemlja na območju med reko Misisipi in gorovjem Apalači.

¹⁰ NARA. *Document for July 13th: »An Ordinance for the Government of the Territory of the United States North-West of the River Ohio«*: <http://www.archives.gov/historical-docs/todays-doc/?dod-date=713>. Dostopno, 16. 2. 2016.

¹¹ Louisiana kot zvezna država je nastala leta 1812. To predstavlja le manjši del območja Louisiane (Louisiana Purchase, 1803), ki je leta 1803 obsegala ozemlje med reko Misisipi in gorovjem Apalači, vključno s pristaniščem New Orleans.

Matjaž Klemenčič, *Zgodovina skupnosti slovenskih Američanov v Pueblu, Kolorado*. Maribor, Ljubljana, 2011, str. 35.

¹² James K., Hosmer, *The History of the Louisiana Purchase*. New York, 1902, str. 198–199; Christine Lambert, Louisiana Memorial (1804). V: *The Louisiana Purchase*, str. 201–202.

Indijanskim plemenom bi v zameno za zemljo na vzhodnem območju reke Misisipi ponudili investicijsko blago; izobrazili bi jih za preživetje v evropskem načinu kmetijstva in jim dodelili državljanstvo ZDA.

Tista indijanska plemena, ki bi zavrnila 'civilizacijski načrt' kot edino alternativo za njihovo preživetje, lahko zapustijo kupljeno ozemlje Louisiane in se odselijo na območje, kjer bodo lahko kot avtohtoni prebivalci svobodno živeli kot lovci na krzno, dokler njihovo ozemlje ne bo potrebno za naselitev belega prebivalstva.

Ko se težave stopnjujejo do točke ogrožanja ali vojne, dobijo Indijanci zemljišča kot ceno za mir.¹³

S tem načrtom so bili postavljeni temelji za politiko zvezne vlade do Indijancev in za njihovo izselitev zahodno od reke Misisipi. Sprejetje Zakona o izselitvi Indijancev leta 1830 (Indian Removal Act)¹⁴ pomeni nadaljevanje in naslednjo stopnjo v odnosu vlade ZDA do Indijancev, ki so bili deležni etnocidnih pritiskov takratne uradne ameriške politike. Jefferson je s tem načrtom postavil temelje etničnega čiščenja Indijancev vzhodno od reke Misisipi, ki pa je bilo neposredno povezano s politiko zvezne vlade in z njenimi ukrepi zaradi belih priseljencev. Po nakupu Louisiane leta 1803 od Francije se je Jefferson zavzemal za izselitev indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi, zato je njegova politika do Indijancev imela dva glavna cilja. Želel je zagotoviti varnost indijanskega ozemlja s sistemom vojaških utrd in poiskati način pogajanj, ki bi povezal bele naseljence in Indijance. Cilj njegovih pogajanj z indijanskimi plemeni je bil pridobiti ozemlja, pospešiti trgovsko izmenjavo in, kar je bilo najpomembnejše, zadržati zavezništvo z indijanskimi plemeni, da ga ti ne bi sklenili z Britanci. Zato so bili Jeffersonovi cilji v odnosu do Indijancev enaki politiki kasnejšega predsednika ZDA Andrewa Jacksona (1829–1837),¹⁵ to je politiki izseljevanja indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi, ki so jo uresničili leta 1830 s sprejetjem Zakona o izselitvi Indijancev. Njun odnos

¹³ Reginald Horsman, *Expansion and American Indian Policy, 1783–1812*. London, 1992, str. 105–113.

¹⁴ The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, Statutes at Large, 21st Congress, 1st Session. *Indian Removal Act*, str. 414–818: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llsl&fileName=004/llsl004.db&recNum=458>. Dostopno, 23. 3. 2016.

¹⁵ Andrew Jackson (1767–1845) se je rodil v Waxhawsu, na meji med Severno in Južno Karolino. Leta 1828 je zmagal na predsedniških volitvah in bil leta 1832 ponovno izvoljen za predsednika ZDA. Umril je v Hermitagu, zvezni državi Tennessee. Biographical Directory of the United States Congress. *Jackson, Andrew, (1767–1845)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=j000005>, dostopno, 4. 3. 2016; James Parton, *Life of Andrew Jackson*. Boston, 1866, str. 52–61.

do Indijancev se je razlikoval le v tem, da je bil sprva Jefferson do staroselcev bolj human in zadržan.¹⁶

Načrt za pridobitev indijanskega ozemlja na vzhodu reke Misisipi je predvideval tudi kulturno prilagajanje in akulturacijo indijanskih plemen, ki so ju sprejeli Indijanci plemen Cherokee, Seminoli, Choctaw, Creek in Chickasaw, živeči vzhodno od reke Misisipi. Kljub sprejetju Jeffersonovega 'civilizacijskega načrta' so pet 'civiliziranih' indijanskih plemen (Cherokee, Seminoli, Choctaw, Creek in Chickasaw)¹⁷ z določili Zakona o izselitvi Indijancev iz leta 1830 kasneje nasilno izselili zahodno od reke Misisipi, saj je bilo njihovo ozemlje vzhodno od reke Misisipi glavni vir zemljišč za pridelavo bombaža.¹⁸

ZAKON O IZSELITVI INDIJANCEV IZ LETA 1830

V obdobju dveh predsedniških mandatov Andrewa Jacksona (1829–1837) se je na osnovi sprejetja Zakona o izselitvi Indijancev leta 1830 začelo obdobje sistematične nasilne izselitve petih 'civiliziranih' indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi, na območje današnje zvezne države Oklahoma. S sprejetjem tega zakona je reševanje indijanskega vprašanja najbolj zaznamovalo Jacksonov predsedniški mandat, saj je sama izselitev pomenila etnično čiščenje indijanskih plemen, ki so jo podpirali tudi beli naseljenci. Zagovarjali so popolno izselitev Indijancev, zlasti tisti beli naseljenci, ki so doživljali obmejne vojne (frontier wars).¹⁹

Po izvolitvi leta 1829 je Jackson svoje poteze delovanja prilagajal politični situaciji in javnemu mnenju. Seznanil je guvernerje južnih držav, da deli njihove poglede na indijansko vprašanje. Ministrstvo za obrambo je poslalo posebne agente k indijanskim plemenom, da bi vzpodbudili nadzor nad preseljevanjem. Jackson je želel, da v času sprejemanja Zakona o izselitvi Indijancev ostanejo odnosi med zvezno vlado in indijanskimi plemeni miroljubni. Želel je ohraniti diplomatske odnose z vodji petih 'civiliziranih'

¹⁶ Horsman, *Expansion and American Indian*, str. 114; Howard Zinn, *A People's History of the United States–1492*. New York, 2003, str. 126–127; Richard C. King, *Indian Removal. V: The Louisiana Purchase*, str. 147.

¹⁷ V nadaljevanju pet 'civiliziranih' indijanskih plemen.

¹⁸ Anthony F. C. Wallace, *Jefferson and the Indians. The Tragic Fate of the First Americans*. London, 1999, str. 225–240; King, *Indian Removal*, str. 148.

¹⁹ Ronald N. Satz, *American Indian Policy in the Jacksonian Era*. Norman, 2002, str. 64–65; Elaine Naylor, *The Jacksonian Frontier. V: Jacksonian and Antebellum Age: People and Perspectives*. Santa Barbara, 2008, str. 59.

plemen. Vzpodbujal je tudi uradnike zveznih držav, da podpirajo zvezno vlado pri njeni politiki in da se izogibajo konfliktom z indijanskimi plemeni.²⁰

Po začetku zasedanja Kongresa Združenih držav Amerike²¹ se je Jacksonova administracija zavzemala za usklajeno sprejemanje predloga Zakona o izselitvi Indijancev leta 1830. Demokrati so takrat v senatu in v predstavnikiškem domu predstavljali večino v Kongresu. 22. februarja 1830 je demokratiški senator iz Tennesseeja, Hugh Lawson White (1773–1840)²² predlagal zakonski osnutek svoje stranke, ki je predvideval izmenjavo ozemelj z Indijanci, ki so živeli v katerikoli zvezni državi, in njihovo preselitev zahodno od reke Misisipi. Dva dni kasneje je John Bell (1796–1869),²³ kongresnik iz Tennesseeja podal podoben predlog v predstavnikiškem domu. Tako se je v obeh domovih Kongresa razvijala razprava, ki je tehtala ustavne in moralne dileme Jacksonovega predloga.²⁴

Whiteov osnutek Zakona o izselitvi Indijancev iz leta 1830 je bila glavna tema v Senatu od 6. aprila 1830 do zadnjega glasovanja v Kongresu 28. maja 1830. Kongresniki zveznih držav Tennessee, Georgija in Alabama so Zakon o izselitvi Indijancev iz leta 1830 v celoti tudi podpirali.²⁵

Nasprotniki sprejetja zakona so videli rešitve v tem, da ZDA uresničijo svoje pogodbene obveznosti in zaščitijo indijanska plemena pred naseljevanjem belih priseljencev ter izpolnijo vse finančne obveznosti do Indijancev.

²⁰ Bonnel U. Philips, *Georgia and State's Rights. A Study of the Political History of Georgia from the Revolution to the Civil War, with Particular Regard to Federal Relations*. Washington, 1908, str. 72–73.

²¹ Zasedanje 21. Kongresa ZDA je potekalo od 7. decembra 1829 do 3. marca 1831 v Washingtonu. Prva seja 21. Kongresa je potekala od 7. decembra 1829 do 31. maja 1830, druga seja pa od 6. decembra 1830 do 3. marca 1831.

The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875. *Journal of the Senate of the United States of America*, Volume 19. *21st Congress-December 7, 1829 to March 3, 1831*: <https://memory.loc.gov/ammem/amlaw/lwsjlink.html#anchor21>. Dostopno, 26. 1. 2016.

²² Biographical Directory, *White, Hugh Lawson, (1773–1840)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/bibdisplay.pl?index=W000376>. Dostopno, 23. 2. 2016.

²³ Biographical Directory, *Bell, John (1796–1869)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biobdisplay.pl?index=b000340>. Dostopno, 23. 2. 2016.

²⁴ Grossman, *Encyclopedia of the United States*, str. 916–917; NARA. *A Memoir of Hugh Lawson White, Judge of the Supreme Court of Tennessee, Member of the Senate of the United State*. Philadelphia, 1856, str. 8–18: <http://archive.org/stream/memoirofhughlaws00inscot#page/n35/mode/2up>, dostopno, 4. 3. 2016; The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, *Register of Debates, House Representatives, 21st Congress, 1st Session*: str. 580–583: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llrd&fileName=008/llrd008.db&recNum=583>, dostopno, 3. 3. 2016.

²⁵ *Register of Debates*, str. 305–320: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llrd&fileName=008/llrd008.db&recNum=308>. Dostopno, 4. 1. 2016.

Zagovorniki pravic Indijancev so poudarili, kako pomembno je za ZDA, da spoštujejo pogodbene obveznosti do Indijancev iz preteklosti zaradi uresničevanja idealov ameriške osamosvojitvene vojne (1775–1783). Poudarili so, da je Jacksonova politika do izseljevanja indijanskih plemen enaka politiki Velike Britanije v času kolonializma na ameriških tleh. S temi argumenti so tudi po sprejetju zakona zahtevali odpravo Zakona o izselitvi Indijancev iz leta 1830 in da se Indijance spoštuje kot etnično skupino s človekovimi pravicami in lastno zgodovino. Poudarjali so, da je spoštovanje indijanskih pogodb bolj pomembno kot ozemeljska širitev ZDA.²⁶

Zakon o izselitvi Indijancev leta 1830 ni bil predmet razprav v predstavnem domu Kongresa do 26. aprila 1830, torej dokler ni bil izglasovan predlog osnutka zakona v senatu z rezultatom 28 : 19. Razprava v predstavnem domu se je pričela 13. maja 1830 in se je končala 26. maja 1830. Kongresnik John Bell je vztrajno zagovarjal predlagano zakonodajo in pridobil podporo pri demokratičnih politikih. Glavni govorniki proti Zakonu o izselitvi Indijancev leta 1830 v predstavnem domu so bili republikanci: William Lucius Storrs (1795–1861)²⁷ iz zvezne države Connecticut, Samuel Finley Vinton (1792–1862)²⁸ iz zvezne države Ohio ter kongresnika Edward Everett (1794–1865)²⁹ in Isaac Chapman Bates (1779–1845)³⁰ iz zvezne države Massachusetts.³¹

Kongresnik Bell je odločno usmerjal, da bi pripeljal administracijski osnutek Zakona o izselitvi Indijancev k zadnjemu glasovanju o sprejetja zakona v Kongresu. Razprava v predstavnem domu je vplivala na tri člane pensilvanske delegacije in na enega člana zvezne države Massachusetts. Ti štirje demokrati so tlakovati pot k zadnjemu glasovanju o zakonu 24. maja 1830.³²

²⁶ Robert V. Remini, *The Legacy of Andrew Jackson Essays on Democracy, Indian Removal, and Slavery*. Baton Rouge, 1988, str. 79–81; Satz, *American Indian Policy*, str. 23–24.

²⁷ Biographical Directory, *Storrs William Lucius, (1795–1861)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=S000977>. Dostopno 2. 2. 2016.

²⁸ Biographical Directory, *Vinton, Samuel Finley, (1792–1862)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=V000107>. Dostopno 5. 3. 2016.

²⁹ Biographical Directory, *Everett Edward, (1794–1865)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=e000264>. Dostopno 7. 12. 2015.

³⁰ Biographical Directory, *Bates, Isaac Chapman, (1779–1845)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=B000233>. Dostopno 3. 7. 2015.

³¹ *Register of Debates*, str. 819, 988, 993–1120: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llrd&fileName=009/llrd009.db&recNum=158>, dostopno 12. 12. 2015; Grossman, *Encyclopedia of the United States*, str. 659–661.

³² *Register of Debates*, str. 1047–1048, 1067, 1069, 1071–1074: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llrd&fileName=009/llrd009.db&recNum=386>. Dostopno, 3. 3. 2016.

Da bi dosegel svoj namen, je predsednik Andrew Jackson spodbujal Kongres, da je 28. maja 1830 sprejel Zakon o izselitvi Indijancev. Zakon je uzakonil proces, v katerem je lahko predsednik indijanskim plemenom podelil zemljišča zahodno od reke Misisipi, potem ko so le-ta potrdila, da bodo zapustila svoja ozemlja na območju vzhodno od reke Misisipi. S tem se je začel pritisk na indijanske voditelje, da so podpisovali pogodbe za izselitev. Zakon je dovoljeval tudi finančno in materialno pomoč indijanskim plemenom v času njihovega potovanja na nova ozemlja in za prvo leto bivanja na novih območjih. Zagotovil je tudi, da živijo indijanska plemena na svojih ozemljih zahodno od reke Misisipi pod zaščito ZDA. Iz tega razloga je bil leta 1832 sprejet tudi zakon, ki je določal, da o zemljiških vprašanih organiziranih plemen lahko odločajo le ZDA in ne posamezne zvezne države. Določila tega zakona so dajala predsedniku Jacksonu pooblastila nad izvrševanjem in izvajanjem izselitvenega procesa Indijancev zahodno od reke Misisipi.³³

Zakon o izselitvi Indijancev je predvideval izmenjavo ozemelj z Indijanci in njihovo preselitev zahodno od reke Misisipi. Tako je lahko predsednik Jackson razdelil ozemlja zahodno od reke Misisipi v ustrezna območja za naselitev indijanskih plemen, kot jih je sam izbral, zato da je izmenjal ozemlja, kjer so bila indijanska plemena nastanjena ali iz njih odstranjena. Zemljišča zahodno od reke Misisipi, na katera so se naselila indijanska plemena, so označili z naravno ali umetno oznako, da so bila ločena od z belci naseljenih zemljišč.³⁴

Ozemlju, ki je bilo takrat poseljeno z Indijanci in namenjeno za izmenjavo, so zvišali ceno, da ga je lahko kupila zvezna vlada. Predsednik je nadzoroval prodajo zemljišč po dogovorjeni ceni in omogočil, da se je dogovorjena cena zemljišča plačala osebi, ki je imela pravno pravico do prodaje. Ob vplačilu te vrednosti so se zemljišča, ki so bila ovrednotena in plačana, morala predati ZDA in Indijanci jih niso več smeli naseljevati. V skladu s tem zakonom je bilo pri zamenjavi zemljišč zakonito, da je predsednik pospešil proces pridobivanja ozemlja za bele naseljence, ki so ta zemljišča potrebovali. Za premestitev Indijancev in za njihovo naselitev na novih ozemljih je zakon predvideval finančno pomoč in sredstva za življenje Indijancev v prvem letu njihove nastanitve. Določila zakona so dovoljevala predsedniku, da je zaščitil indijanska plemena na območju nastanitve pred motnjami drugih indijanskih plemen ali belih naseljencev. Predsednik je nadziral, upravljal in skrbel za

³³ *The Removal Act 28 May 1830*: <https://www.mtholyoke.edu/acad/intrel/removal.htm>. Dostopno, 3. 2. 2016.

³⁴ The Library of Congress. Primary Documents in American History, A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, *Statutes at Large*, 21st Congress, 1st Session, str. 411: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llsl&fileName=004/llsl004.db&recNum=458>. Dostopno, 5. 3. 2016.

indijanska plemena v zvezni državi, v katero so se preselila. Za uveljavitev določb tega zakona je Kongres namenil vsoto 500.000 dolarjev, ki je bila izplačana v denarni obliki iz zvezne blagajne.³⁵

Sam zakon ni vseboval načrta za doseganje ciljev izseljevanja, je pa Jackson podal smernice izseljevanja indijanskih plemen, ki jih je uresničeval sam in tudi njegovi nasledniki. Jackson je želel doseči izselitev poceni, hitro in na človeški način, poudarek je bil na hitrosti in ekonomiji, na humanost izselitve Indijancev se ni preveč oziral. S tem je omogočil tudi vojaško ukrepanje ZDA pri izselitvi Indijancev zahodno od reke Misisipi. Predsedniška administracija je spoznala, da bo uspeh pridobitve teritorija odvisen od dogodkov, ki se bodo odvijali daleč od Washingtona, v posameznih zveznih državah. Medtem ko so se preselitve majhnih skupin indijanskih plemen odvijale v času debat v Kongresu o sprejetju Zakona o izselitvi Indijancev, se je federalna vlada odločila, da preda odgovornost za način izselitve posameznim zveznim državam. Tako so posamezne zvezne države Georgija, Alabama in Misisipi začele sprejemati zakone, ki so razširili njihove pristojnosti nad Indijanci na njihovem ozemlju. Zvezna vlada je izvajala zakon enostransko in v nasprotju s prejšnjimi pogodbami o nakupu indijanske zemlje. Zakon je dovoljeval tudi uporabo vojaške sile s ciljem, da se zagotovi spoštovanje zakonskih določil in izseli Indijance s kmetijskih zemljišč vzhodno od reke Misisipi.³⁶

Čeprav so v obdobju od leta 1830 do 1838 preselili skoraj vsa indijanska plemena zahodno od reke Misisipi na območje današnje zvezne države Oklahoma, je bila vsebina zakona zapisana tako, kakor da so indijanska plemena politiko izseljevanja sprejela prostovoljno, saj same metode izseljevanja indijanskih plemen niso bile zapisane v zakonu. Skoraj vse izselitve so bile izvedene pod prisilo z vojaškim spremstvom in s kršitvijo dogovorjenih pogodb ter s prevarami zemljiških agentov.³⁷

Jackson je v sedmih od njegovih osmih letnih poročil Kongresu namenil največjo pozornost politiki izseljevanja indijanskih plemen, ne da bi z imenom omenil Zakon o izselitvi Indijancev iz leta 1830. Jacksonova politika izseljevanja indijanskih plemen je bila med belimi naseljenci promovirana tako, da javnost ni v njej prepoznala nemoralnih dejanj zvezne vlade v odnosu do Indijancev. V letnem poročilu 6. decembra 1830 je predsednik Jackson predstavil Kongresu in javnosti vzroke za izselitev Indijancev na območje zahodno od reke Misisipi: »Zadovoljen sem, da lahko Kongresu sporočim, da se dobronamerno politično delovanje zvezne vlade, ki se nenehno prizadeva že

³⁵ Satz, *American Indian Policy*, str. 296–298.

³⁶ Indian Removal Act (1830). V: *The Louisiana Purchase*, str. 188–190.

³⁷ *Statutes at Large*, str. 412: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llsl&fileName=004/llsl004.db&recNum=459>. Dostopno, 23. 2. 2016.

skoraj trideset let odstraniti Indijance zunaj belih naselij, približuje h koncu. Več plemen je sprejelo odločitev za svojo izselitev in verjamem, da bo njihova odločitev vzpodbudila interes pri vseh vzhodnih plemenih (vzhodno od reke Misisipi) za izselitev. Posledice hitre izselitve so pomembne za ZDA, za posamezne zvezne države in za same Indijance. Premožensjske koristi, ki jih vlada obljublja, so zapisane v njenih priporočilih. To pomeni konec sporov med zvezno vlado in zveznimi državami glede Indijancev«. ³⁸

V drugem poročilu Kongresu je Jackson poudaril, da se je z odprtjem celotnega ozemlja med zvezno državo Tennessee na severu in zvezno državo Louisiano na jugu ter z izselitvijo indijanskih plemen okrepila jugozahodna meja. Menil je, da so s tem postale sosednje zvezne države vojaško dovolj močne, da zatrejo vdore Indijancev brez zvezne vladne pomoči. Okrepitev jugozahodne meje je razbremenila celotno zvezno državo Misisipi in zahodno območje zvezne države Alabame, to so območja, na katerih so živela indijanska plemena. V teh zveznih državah so z izselitvijo indijanskih plemen hitreje naraščali število belega prebivalstva, bogastvo in moč. Okrepitev jugozahodne meje pa je omogočila, da Indijanci niso bili v neposrednem stiku z belimi naseljenci. S tem so bili osvobojeni izpod oblasti zvezne države, da so lahko živeli na svoj način in da niso počasi propadali. Jackson je poudaril, da želi zvezna vlada indijanskim plemenom pomagati, da odvržejo svoje 'divje' navade in postanejo 'civilizirani' v krščanski skupnosti. Zagovarjal je politiko zvezne vlade v odnosu do Indijancev, ki naj bi do njih ne bila le liberalna, ampak radodarna, ter poudarjal, da je politika izseljevanja le nadaljevanje istih postopnih sprememb z blažjimi procesi. Poudaril je prednosti njihove naselitve na območjih zahodno od reke Misisipi, kjer bodo lahko mlade generacije Indijancev neovirano razvijale moči in zmogljivosti do najvišje popolnosti. Razložil je, da je zvezna vlada zaradi dogodkov, ki jih niso mogli nadzorovati in zaradi katerih so bili Indijanci nezadovoljni v svojih starih domovih, kupila obsežna ozemlja, plačala stroške njihove selitve in jih podpirala leto dni v njihovih novih bivališčih. Jackson je v poročilu poudaril, da bi se o ponudbah, ki so jih prejeli Indijanci, morale govoriti s hvaležnostjo in z veseljem. ³⁹

Njegova politika je odražala tako prezir kot razizem proti Indijancem. To so bili argumenti, s katerimi je Jackson branil Zakon o izselitvi Indijancev leta 1830. Jacksonova politika izseljevanja naj bi zagotavljala mir in prijateljstvo med Indijanci in vlado ZDA, ki je s politiko sklepanja pogodb o nakupu zemljišč indijanska plemena izseljevala z njihovih zemljišč v gorata območja

³⁸ NARA. *Document for December 6th: President Andrew Jackson's Message to Congress »On Indian Removal«*. <http://www.archives.gov/historical-docs/todays-doc/?dod-date=1206>. Dostopno, 14. 1. 2016.

³⁹ Satz, *American Indian Policy*, str. 67.

zahodno od reke Misisipi. S tem so indijanska plemena brez svojega soglasja, brez vednosti, izgubila vladne in pravne lastninske pravice, za katere nikoli niso dobila poštenega denarnega nadomestila. Indijanci plemen Chickasaw in Choctaw so po sprejetju Zakona o izselitvi Indijancev leta 1830 prvi podpisali pogodbe za izselitev.⁴⁰

27. septembra 1830 je bila podpisana pogodba med predstavniki Indijancev plemena Choctaw in ZDA. Pogodba, imenovana Treaty of Dancing Rabbit Creek je bila prva pogodba oblikovana in izvajana po sprejetju Zakona o izselitvi Indijancev. S to pogodbo so Indijanci plemena Choctaw odstopili približno 45.000 km² ozemlja vzhodno od reke Misisipi v zameno za približno 61.000 km² na indijanskem ozemlju zahodno od reke Misisipi (današnja zvezna država Oklahoma). Po odstopu zemljišč so Indijanci plemena Choctaw migrirali v treh fazah: prva faza potovanja se je dogajala jeseni 1831, druga leta 1832, zadnja pa leta 1833. Indijanci plemena Choctaw so bili prvi od petih 'civiliziranih' plemen, ki jih je zvezna vlada izselila zaradi naraščajočih potreb agrarne ameriške družbe. Leta 1831 je trinajst tisoč Indijancev plemena Choctaw prehodilo 800 kilometrov dolgo pot do Oklahome in mnogi so na poti umrli. Podobno kot Indijanci plemen Creek, Cherokee, Chickasaw in Seminole, ki so jim sledili, so po naselitvi na novih območjih poskušali oživljati svoj tradicionalni način življenja.⁴¹

Ko je kongres leta 1830 sprejel Zakon o izselitvi Indijancev, se je pospešil tudi postopek izselitve petih 'civiliziranih' indijanskih plemen na območja zahodno od reke Misisipi. Med njimi so bili najbolj izpostavljeni pritiskom izselitve zahodno od reke Misisipi Indijanci plemena Cherokee, ki preko številnih delegacij, ki jih je vodil John Ross (1790–1866) v Washington, niso dosegli zaščite zvezne vlade pred sprejetimi zakoni zvezne države Georgije.⁴²

Ross je kot nasprotnik izselitve Indijancev izjavil: »Odkar so prišli beli naseljenci, pijemo grenko skodelico ponižanja, obravnavajo nas kot pse, iztrgali so nam državo in grobove naših očetov. V obdobju zadnjih 200 let, smo postali ubežniki, potepuhi in tuji v lastni državi.«⁴³

Verjeli so v sodstvo, zato so se leta 1831 pritožili na vrhovno sodišče (Cherokee Nation v. Georgia 1831) in leta 1832 dobili tožbo proti zvezni državi Georgiji (Worcester v. Georgia, 1832). Sodnik, John Marshall (1755–1835) je razsodil v korist Indijancev plemena Cherokee in javno določil status

⁴⁰ NARA. *Second Annual Message, December 6th, 1830*: <https://web.archive.org/web/20080311113901/http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=29472>. Dostopno, 23. 2. 2016.

⁴¹ *Documents of United States Indian Policy*. Lincoln, 2000, str. 53–57.

⁴² *Documents of United States*, str. 57–59.

⁴³ Two Points of View. *Indian Removal*: <http://www.eduplace.com/ss/hmss/8/unit/act3.1blm.html>. Dostopno, 21. 2. 2016.

indijanskih plemen, da so suverena, politično neodvisna, z utemeljitvijo, da zakonodaja zvezne države Georgije ni v skladu z ustavo ZDA. Sodbo je utemeljil z dejstvi, da so Indijanci plemena Cherokee posebna etnična skupina, ki živijo na določenem ozemlju, znotraj katerega zakoni zvezne države Georgije ne morejo imeti nobenega vpliva, kamor tudi državljani zvezne države Georgije nimajo pravice vstopiti brez potrčila Kongresa. Odločitev zvezne države Georgije o prevzemanju staroselskih ozemelj je bila tako razglašena za neustavno.⁴⁴

K uspehu te tožbe je pripomoglo tudi glasilo Indijancev plemena Cherokee z naslovom Cherokee Phoenix, ki so ga ustanovili leta 1828. Prvi urednik časopisa Elias Boudinot (1803–1839) je preko časopisa komuniciral s številnimi uredniki časnikov, vključno z abolicionisti,⁴⁵ ker se je zavedal, da je uspeh njihove tožbe na sodišču odvisen tudi od podpore abolicionistov, ki so živeli izven zemljišč Indijancev plemena Cherokee. Zato so članki v časopisu opisovali uspehe njihove akulturacije in obravnavali vprašanje odstranitve Indijancev zahodno od reke Misisipi ter njihov odnos do suženjstva.⁴⁶

Jackson se je odločil uveljaviti sistematičen pristop k izvajanju izselitve indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi, zato je zavrnil izvajanje so-

⁴⁴ Cherokee Nation v. Georgia. V: *The Louisiana Purchase*, str. 190–194.

⁴⁵ Po letu 1830 je vprašanje odnosa do suženjstva postalo temelj spora med industrijsko razvitimi državami [Sever] in južnimi agrarnimi državami [Jug] glede pravice vsake zvezne države, da sama odloča o ohranitvi ali prepovedi suženjstva. Po letu 1830 je bilo suženjstvo na Jugu gospodarsko zelo pomembno zaradi obsežnejšega gojenja bombaža. Abolicionisti kot zagovorniki ukinitve suženjstva so se zgledovali po Williamu Wilberforcetu, ki je leta 1833 dosegel, da je britanski parlament z zakonom ukinil suženjstvo. Abolicionistično gibanje se je opiralo tudi na nasprotovanje suženjstvu na severu ZDA. Ta odpor je izviral iz strahu pred naraščanjem političnega vpliva Juga. Med pomembnimi razlogi so bili strah belih delavcev pred konkurenco sužnjeve, sočutje do položaja sužnjeve in versko prepričanje, da je suženjstvo greh. William Lloyd Garrison je pod vplivom britanskega gibanja ustanovil društvo imenovano American Anti-Slavery Society, ki je delovalo med leti 1833–1870. Med uglednimi člani je bila tudi avtorica protisuženjskega romana z naslovom Koča strica Toma [Uncle Tom's Cabin] Harriet Beecher Stone. Ta protisuženjski roman je v nadaljevanjih izhajal v abolicionistični reviji New Era. NARA. *Abolition of Slave Trade*: <http://www.nationalarchives.gov.uk/pathways/blackhistory/rights/abolition.htm>, dostopno, 23. 2. 2016; NARA. *Declaration of the Anti-Slavery Convention, 1833*: <https://www.loc.gov/exhibits/african/afam006.html>. Dostopno 23. 2. 2016.

⁴⁶ Missionary to the Cherokee Indians. Worcester, Samuel Austin (1798–1859): <http://www.bu.edu/missiology/missionary-biography/w-x-y-z/worcester%20samuel-austin-1798-1859/>, dostopno, 3. 4. 2016; Georgia. U. S. Supreme Court Decisions Justia. *Worchester v. Georgia*. U. S. <http://supreme.justia.com/cases/federal/us/31/515/case.html>. Dostopno, 10. 7. 2015; *Biographical Dictionary of Christian Missions*. New York, 1998, str. 81.

dnega naloga in na to odgovoril: »John Marshall je razsodil, sedaj naj pa še sam poskusi izvršiti svojo razsodbo«. ⁴⁷

Sodba ni imela praktičnega pomena, saj je predsednik Jackson ni želel uveljaviti, zato so Indijance v zvezni državi Georgiji leta 1838 prisilno izselili zahodno od reke Misisipi. ⁴⁸

Jackson je v tretjem poročilu Kongresa 6. decembra 1831 podrobno opisal tudi hitrost izseljevanja indijanskih plemen s pomočjo zvezne vlade: »Notranji mir in varnost naših zveznih držav sta naslednja temeljna cilja federalne vlade. Čas in izkušnje so pokazale, da je življenje Indijancev znotraj sedanjih meja nevarno za njihov mir, saj s tem škodujejo predvsem sebi. V skladu s svojimi priporočili smo na zasedanju Kongresa odobrili finančna sredstva za prostovoljno odstranitev indijanskih plemen zunaj meja ZDA. Na zadnji seji Kongresa sem poročal, da so Indijanci plemen Chickasaw in Choctaw sprejeli velikodušno ponudbo zvezne vlade in se dogovorili, da se odstranijo zahodno od reke Misisipi, s čimer bodo odprli pot izseljevanju. Pogodbe s temi plemeni so v fazi izvajanja in upam, da se bo njihova izselitev zaključila leta 1832. V tem letu je bila pozornost federalne vlade usmerjena predvsem na tista indijanska plemena, ki živijo v gospodarsko rastoči zvezni državi Ohio in imajo v lasti precej rodovitne zemlje. Pogodbe so bile sklenjene tako, bodisi absolutno ali pogojno, da rešijo indijansko vprašanje v tej državi, in ni daleč čas, ko lahko upamo, da v zvezni državi Ohio ne bodo več živela indijanska plemena. Enaki ukrepi se bodo izvršili tudi v zvezni državi Indiani takoj, ko bo obstajala možnost za uspeh. Tako bo nekajletna vztrajnost politike zvezne vlade rešila indijansko vprašanje na vseh ozemljih znotraj zveznih držav in odstranila preko meje vsakega Indijanca, ki ne bo spoštoval zakonodaje ZDA. Vendar ni namen izseliti Indijance izven dosega človekoljubne pomoči in misijonskega delovanja. Nasprotno, tisti, ki jim bo pomoč dana v obliki misijonskega delovanja, bodo svobodnejši in se bodo postopoma hitreje civilizirali, kot če bi necivilizirani živeli znotraj meja posameznih zveznih držav«. ⁴⁹

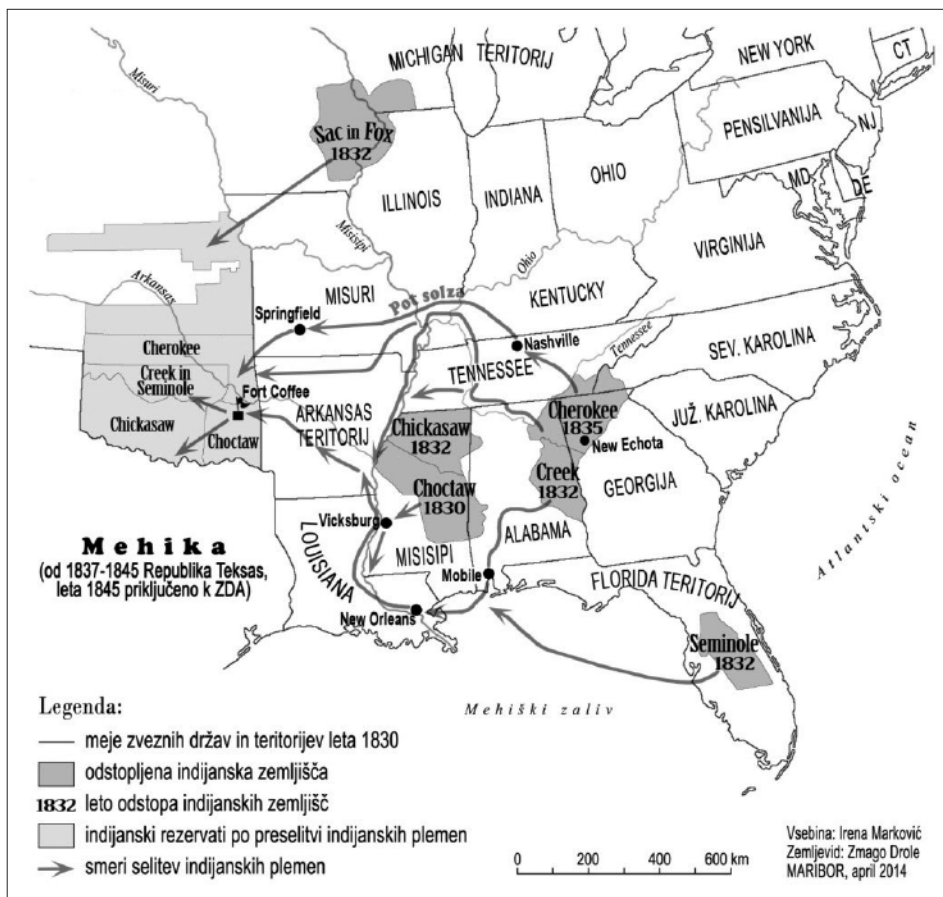
Zakon o izselitvi Indijancev iz leta 1830 je omogočil hitro izselitev Indijancev plemen Cherokee, Choctaw Chicasaw, Creek in Seminole, ki so živela vzhodno od reke Misisipi, saj je bilo to ozemlje glavni vir za pridelavo bomba-

⁴⁷ Philip Weeks, *Farewell, My Nation: The American Indian and the United States, 1820–1890*. Arlington Heights, 1990, str. 30.

⁴⁸ Tim McNeese, *American Froniter*. St. Louis, 2002, str. 53.

⁴⁹ NARA. *Third Annual Message December 6th 1831*: <https://web.archive.org/web/20080311050106/http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=29473>. Dostopno, 3. 3. 2016.

ža. Tako so se s sprejetjem tega zakona začeli postopni pritiski na posamezna indijanska plemena.⁵⁰

Zemljevid 3: Izselsjevanje Indijancev plemen Cherokee, Choctaw Chicasaw, Creek in Seminole zahodno od reke Misisipi

Indijanci plemena Creek so leta 1832 podpisali z zvezno vlado ZDA Washingtonski sporazum, v katerem so odstopili preostanek svojega zemljišča vzhodno od reke Misisipi na vzhodnem območju današnje zvezne države Alabame. Leta 1832 je Kongres sprejel zakon, ki je povečal civilno in kazensko jurisdikcijo zvezne države Alabame nad območji, kjer so bili naseljeni

⁵⁰ Michael L. Oberg, *Native America: A History*. Chichester. Malden, 2010, str. 188; Treaty With The Creeks, 1832. V: *Indian Affairs: Laws and Treaties, Vol. II, Treaties*. Charles J. Kappler (ur.) Washington, 1904, str. 341–343: <http://digital.library.okstate.edu/kappler/vol2/treaties/cre0341.htm>. Dostopno, 6. 3. 2016.

Indijanci plemen Creek in Cherokee znotraj države. Ta zakon je prepovedal Indijancem sprejemanje zakonov, ki bi bili v nasprotju z državno zakonodajo, kar je ogrožalo avtoriteto plemenskih voditeljev. Poleg tega je zakon ustvaril konflikt z zvezno vlado, ki je obljubila, da bo zaščitila suverenost Indijancev plemen Creek in Cherokee pred prodajo zemljišč. Zato je Jackson leta 1832 povabil voditelje Indijancev plemena Creek, da se dogovorijo o pogodbi, s katero bi izmenjali preostala zemljišča v zvezni državi Alabami (več kot pet milijonov hektarjev ozemlja, ki je zajemalo veliko vzhodno območje zvezne države Alabame) za nova ozemlja na Zahodu. Tretja pogodba je bila podpisana v Washingtonu 24. marca 1832. V dodatnih določbah te pogodbe je bilo zapisano, da bodo ZDA prevzele stroške selitve Indijancev plemena Creek proti zahodu in zagotavljale deleže v višini 320 hektarjev zemlje za vsako siroto in 640 hektarjev zemlje za vsakega plemenskega poglavarja, ki se bo odločil, da ostane v zvezni državi Alabami. Delegacije Indijancev plemena Creek pa so se zavzemale za večje in številnejše deleže. Od petih milijonov hektarjev ozemlja je bilo več kot dva milijona hektarjev zemljišč kasneje rezerviranih za tiste Indijance plemena Creek, ki so želeli ostati.⁵¹

Ta pogodba je bila ena izmed mnogih, sklenjenih med predsedovanjem Jacksona kot del njegovega načrta o preselitvi Indijancev na indijanski teritorij, ki ostaja sporen z vidika Jacksonove zapuščine. To pogodbo je podpisal zunanji minister Lewis Cass (1782–1866), ki je bil pobudnik pri izvajanju Jacksonove politike indijanske odstranitve, s katero je podpiral množično naseljevanje belih naseljencev na ozemlje indijanskih plemen. Zvezna vlada je hitro izmerila zemljišča in določila deleže, sestavila predpise in imenovala agente, ki so nadzorovali sporazume o prodaji zemljišč med Indijanci plemena Creek in naseljenci. Kmalu je zvezna država Alabama nezakonito zasedla zemljišča, še preden je bil končan postopek dodelitev zemljišč. S tem je omogočila belim naseljencem odkup zemljiških deležev od Indijancev plemena Creek po nižji ceni, kot je bila tržna vrednost zemljišč Indijancev plemena Creek, ki so se odločili, da ostanejo v zvezni državi Alabami. Vse pogostejša nasprotja med belimi naseljenci in Indijanci plemena Creek so leta 1836 pripeljala do vojne in dodatnih prisilnih selitev zahodno od reke Misisipi.⁵²

V skladu z določbami Zakona o izselitvi Indijancev iz leta 1830 so Indijanci plemena Cherokee leta 1835 podpisali z zvezno vlado ZDA pogodbo (Treaty of New Echota), ki je poleg odškodnine omogočila zamenjavo njihovega ozemlja vzhodno od reke Misisipi z zemljišči zahodno od reke Misisipi, ki pa je večina Indijancev plemena Cherokee nikoli ni sprejela. S tem ko je

⁵¹ Prav tam.

⁵² Zinn, *A People's History*, str. 166–167; Grossman, *Encyclopedia of the United States*, str. 913–915.

Kongres ratificiral pogodbo marca 1836, je bila utemeljena pravna podlaga za prisilno izselitev Indijancev plemena Cherokee med leti 1836 in 1839⁵³ iz današnjih zveznih držav Georgije, Južne Karoline, Severne Karoline, Tennesseeja, Teksasa in Alabame v Indijanski teritorij, današnja zvezna država Oklahoma.⁵⁴

V dveh mandatnih obdobjih je Jackson uspel pri ohranjanju demokracije in svobode posameznika, vendar je treba omeniti tudi njegovo podporo suženjstvu ter osebno vlogo pri prisilnem izseljevanju indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi. Zato Zakon o odstranitvi Indijancev iz leta 1830 in Pot solza (Trail of Tears) v času jacksonovske demokracije predstavlja najbolj temno obdobje v odnosih med indijanskim plemenom in zvezno vlado na območju ZDA. Čeprav so sodišča odločila, da imajo Indijanci pravico do svoje zemlje in jim ni treba upoštevati zakonodaje posameznih zveznih držav na svojem ozemlju, Jackson ni upošteval mnenja vrhovnega sodišča in jih je izselil na zahodna območja Severne Amerike. S tem je kršil osebno svobodo Indijancev in tudi ustavo. Z izselitvijo indijanskih plemen z njihovega ozemlja v rezervate zahodno od reke Misisipi je odprl belim priseljencem nove ekonomske možnosti in priložnosti.⁵⁵

Jackson je politiko preseljevanja indijanskih plemen, s katero so izselili okrog 100.000 staroselcev s plodnih južnih držav v oklahomske suhe prerije, komentiral tako: »Kaj bi dober človek cenil bolj, deželo, prekrito z gozdovi in poseljeno z nekaj tisoč divjaki (Indijanci), ali našo širno republiko (Združene države Amerike), okrašeno z mesti, s kraji in s cvetočimi kmetijami ter polepšano z vsemi izboljšavami, ki jih ustvari umetnost ali naredi industrija, obljudeno z več kot 12.000.000 srečnimi ljudmi in napolnjeno z blagoslovi svobode, civilizacije in religije«. ⁵⁶

Leta 1838 je predsednik ZDA Martin Van Buren (1837–1841) odredil izvedbo pogodbe New Echota iz leta 1835. Ameriška zvezna vojska je pod poveljstvom generala Winfielda Scotta začela nasilno preseljevati 15.000 Indijancev plemena Cherokee v rezervate zahodno od reke Misisipi na ozemlje današnje zvezne države Oklahome. V času preseljevanja Indijancev plemena Cherokee vojska ni dovolila poskrbeti za bolnike in pokopati mrtve. Znana je Pot solza (Trail of Tears), ki je Indijance plemena Cherokee vodila iz Georgije

⁵³ Več o tem: Theda Perdue, Michael Green, *The Cherokee Nation and the Trail of Tears*. New York, 2007.

⁵⁴ Oberg, *Native America A History*, str. 186–187; Treaty with the Cherokee, 1835. V: *Indian Affairs*, str. 439–449: <http://digital.library.okstate.edu/kappler/vol2/treaties/che0439.htm>. Dostopno 2. 1. 2016.

⁵⁵ Remini, *Andrew Jackson*, str. 163–199; Arthur M. Jr. Schlesinger, *The Age of Jackson*. Boston, 1945, str. 115–132.

⁵⁶ Satz, *American Indian Policy*, str. 222.

na več kot 1.800 km dolg pohod, usoden za mnoge od njih, saj so se soočali z lakoto, boleznimi in izčrpanostjo na prisilnem pohodu. Na poti preselitve v oklahomske suhe prerije je v hladnih zimskih razmerah umrlo okoli 4.000 Indijancev plemena Cherokee. To je bila Jacksonova politična zapuščina njegove nepopustljivosti v odnosu do Indijancev.⁵⁷

ZAKLJUČEK

Za uveljavitev politike zvezne vlade je bil 11. marca 1824 v okviru zveznega ministrstva za vojno ustanovljen tako imenovani Urad za indijanske zadeve (Bureau of Indian Affairs),⁵⁸ ki ga je ustanovil takratni minister za vojno⁵⁹ John Caldwell Calhoun (1782–1850).⁶⁰ Za vodjo urada je imenoval Thomasa Loraina McKenneya (1785–1859)⁶¹ in dva pomočnika. McKenney je bil v letih 1816–1822 nadzornik indijanskih trgovin v ZDA. Urad za indijanske zadeve je vodil od leta 1824 do 1830. Calhoun in McKenney sta bila zagovornika 'civilizacijskega načrta' Indijancev in podpornika izselitve indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi. Za uresničevanje 'civilizacijskega načrta' Indijancev sta v Kongresu podpirala širitev misijonskega delovanja med indijanskimi plemeni in se zavzemala, da se zagotovijo finančna sredstva za ustanavljanje šol za Indijance, v katerih bi se osredotočili predvsem na poučevanje kmetijstva, gospodinjstva, krščanstva in državljanstva. Tako je Urad za indijanske zadeve podpiral tudi izselitev indijanskih plemen zahodno od reke Misisipi in Jacksonovo administracijo. S tem so predstavniki Urada za indijanske zadeve kot zastopniki zvezne vlade pri sklepanju pogodb z indijanskimi plemeni uresničevali izselitveno politiko ZDA do Indijancev. Preko vladnih agentov je Urad za indijanske zadeve upravljal s kmetijskimi zemljišči indijanskih plemen in imel nadzor nad izvajanjem trgovinskih odnosov in pogodb med zvezno vlado in indijanskimi plemeni.⁶²

⁵⁷ Grossman, *Encyclopedia of the United States*, str. 639–643; Biographical Directory, *Van Buren, Martin, (1782–1862)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=v000009>, dostopno, 23. 2. 2016; John P. Bowes, *The Trail of Tears*. New York, 2007, str. 9–18.

⁵⁸ Več o tem: Donald L. Fixico, *Bureau of Indian Affairs*. Santa Barbara, 2012.

⁵⁹ Več o tem: Irving J. Bartlett, *John C. Calhoun: A Biography*. New York, 1993.

⁶⁰ Grossman, *Encyclopedia of the United States*, str. 907–909; Biographical Directory, *Calhoun, John Caldwell, (1782–1850)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=c000044>. Dostopno 12. 1. 2016.

⁶¹ American National Biography. *McKenney, Thomas Loraine (21 Mar. 1785–20 Feb. 1859)*: <http://www.anb.org/articles/03/03-00320.html>. Dostopno 23. 2. 2016.

⁶² Carl Waldman, *Atlas of the North American Indian*. New York, 2009, str. 236–237.

VIRI IN LITERATURA

Kratice

ZDA – Združene države Amerike

NARA – National Archives and Records Administration

Arhivski viri

NARA. *A Memoir of Hugh Lawson White, Judge of the Supreme Court of Tennessee, Member of the Senate of the United State*. Philadelphia, 1856, str. 8–18: <http://archive.org/stream/memoirofhughlaws00inscot#page/n35/mode/2up>. Dostopno 4. 3. 2016.

NARA. *Document for July 13th: »An Ordinance for the Government of the Territory of the United States North-West of the River Ohio«*. <http://www.archives.gov/historical-docs/todays-doc/?dod-date=713>. Dostopno 16. 2. 2016.

NARA. *Louisiana Purchase Treaty, 1803*: http://www.archives.gov/exhibits/american_originals_iv/images/louisiana_purchase_treaty/purchase_treaty_1.html. Dostopno 26. 2. 2016.

NARA. *Abolition of Slave Trade*: <http://www.nationalarchives.gov.uk/pathways/blackhistory/rights/abolition.htm>. Dostopno 23. 2. 2016.

NARA. *Document for December 6th: President Andrew Jackson's Message to Congress »On Indian Removal«*. <http://www.archives.gov/historical-docs/todays-doc/?dod-date=1206>. Dostopno 14. 1. 2016.

NARA. *Second Annual Message, December 6th, 1830*: <https://web.archive.org/web/20080311113901/http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=29472>. Dostopno 23. 2. 2016.

NARA. *Third Annual Message December 6th 1831*: <https://web.archive.org/web/20080311050106/http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=29473>. Dostopno 3. 3. 2016.

NARA. *Declaration of the Anti-Slavery Convention, 1833*: <https://www.loc.gov/exhibits/african/afam006.html>. Dostopno 23. 2. 2016.

NARA. *Act of May 20, 1862 (Homestead Act), Public Law 37–64 (12 STAT 392)*: <https://research.archives.gov/id/299815>. Dostopno 12. 3. 2016.

NARA. *Abolition of Slave Trade*: <http://www.nationalarchives.gov.uk/pathways/blackhistory/rights/abolition.htm>. Dostopno 23. 2. 2016.

The Library of Congress. *Primary Documents in American History, A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, Statutes at Large, 16th Congress, 1st Session. Land Act of 1820*, str. 566–569: <http://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=lsl&fileName=003/lsl003.db&recNum=607>. Dostopno 14. 1. 2016.

The Library of Congress. *Primary Documents in American History, A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, Statutes at Large, 27th Congress, 1st Session. Preemption Act of 1841*, str. 453–461: <http://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=lsl&fileName=005/lsl005.db&recNum=0490>. Dostopno 16. 3. 2016.

The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875. Journals of the Continental Congress, Volume 32. *Northwest Ordinance*, str. 334–384: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=lljc&fileName=032/lljc032.db&recNum=343>. Dostopno 12. 1. 2016.

The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, Statutes at Large, 21st Congress, 1st Session. *Indian Removal Act*, str. 414–818: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llsl&fileName=004/llsl004.db&recNum=458>. Dostopno 23. 3. 2016.

The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875. Journal of the Senate of the United States of America, Volume 19. *21st Congress-December 7, 1829 to March 3, 1831*: <https://memory.loc.gov/ammem/amlaw/lwslink.html#anchor21>. Dostopno 26. 1. 2016.

The Library of Congress. A Century of Lawmaking for a New Nation: U.S. Congressional Documents and Debates, 1774–1875, *Register of Debates*, House Representatives, 21st Congress, 1st Session: str. 580–583: <https://memory.loc.gov/cgi-bin/ampage?collId=llrd&fileName=008/llrd008.db&recNum=583>. Dostopno 3. 3. 2016.

Monografije

Irving J. Bartlett, *John C. Calhoun: A Biography*. New York, 1993.

John P. Bowes, *The Trail of Tears*. New York, 2007.

Documents of United States Indian Policy. Lincoln, 2000.

Angie Debo, *A History of the Indians of the United States*. Norman, 1983.

Donald L. Fixico, *Bureau of Indian Affairs*. Santa Barbara, 2012.

Reginald Horsman, *Expansion and American Indian Policy, 1783–1812*. London, 1992.

James K., Hosmer, *The History of the Louisiana Purchase*. New York, 1902.

Matjaž Klemenčič, *Jurij Trunk med Koroško in Združenimi državami Amerike*. Celovec, Ljubljana, Dunaj, 1999.

Matjaž Klemenčič, *Zgodovina skupnosti slovenskih Američanov v Pueblu, Kolorado*. Maribor, Ljubljana, 2011.

Allen J. Maldwyn, *American Immigration*. Chicago, 1992.

Tim McNeese, *American Froniter*. St. Louis, 2002.

Edmund S. Morgan, *Benjamin Franklin*. New York, London, 2000.

Michael L. Oberg, *Native America: A History*. Malden, 2010.

James Parton, *Life of Andrew Jackson*. Boston, 1866.

Theda Perdue, Michael Green, *The Cherokee Nation and the Trail of Tears*. New York, 2007.

Bonnel U. Philips, *Georgia and State's Rights. A Study of the Political History of Georgia from the Revolution to the Civil War, with Particular Regard to Federal Relations*. Washington, 1908.

Robert V. Remini, *The Legacy of Andrew Jackson Essays on Democracy, Indian Removal, and Slavery*. Baton Rouge, 1988.

- Ronald N. Satz, *American Indian Policy in the Jacksonian Era*. Norman, 2002.
- Arthur M. Jr. Schlesinger, *The Age of Jackson*. Boston, 1945.
- Alan Taylor, *The Divided Ground: Indians, Settlers and the Northern Borderland of the American Revolution*. New York, 2006.
- Howard Zinn, *A People's History of the United States – 1492*. New York, 2003.
- Carl Waldman, *Atlas of the North American Indian*. New York, 2009.
- Anthony F. C. Wallace, *Jefferson and the Indians. The Tragic Fate of the First Americans*. Cambridge, Massachusetts, London, 1999.
- Philip Weeks, *Farewell, My Nation: The American Indian and the United States, 1820–1890*. Arlington Heights, 1990.

Članki

- Cherokee Nation v. Georgia. V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 190–194.
- Indian Removal Act (1830). V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 188–190.
- Rodriguez P. Junius. Jefferson, Thomas (1743–1826). V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 160–162.
- Matjaž Klemenčič, Immigration and Citizenship in the United States after 1880. V: *Citizenships and Identities: Inclusion, Exclusion, Participation*. Ann Katherine Isaacs (ur.) Pisa, 2010, str. 235–243.
- Richard C. King, Indian Removal. V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 147.
- Christine Lambert, Louisiana Memorial (1804). V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 201–202.
- Louisiana Purchase Treaty (April, 30, 1803)*. V: *The Louisiana Purchase: A Historical and Geographical Encyclopedia*. Rodriguez P. Junius (ur.) Santa Barbara, Denver, Oxford, 2002, str. 408–409.
- Elaine Naylor, The Jacksonian Frontier. V: *Jacksonian and Antebellum Age: People and Perspectives*. Santa Barbara, 2008, str. 59.

Enciklopedije

- Biographical Dictionary of Christian Missions*. New York, 1998.
- Mark Grossman, *Encyclopedia of the United States Cabinet, Volume two*. Santa Barbara, California, Denver, Colorado, Oxford, 2000.

Spletni viri

American National Biography. *McKenney, Thomas Loraine (21 Mar. 1785–20 Feb. 1859)*: <http://www.anb.org/articles/03/03-00320.html>. Dostopno 23. 2. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress. *Bates, Isaac Chapman, (1779–1845)*. <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=B000233>. Dostopno 3. 7. 2015.

Biographical Directory of the United States Congress. *Bell, John (1796–1869)*. <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=b000340>. Dostopno 23. 2. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress. *Calhoun, John Caldwell, (1782–1850)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=c000044>. Dostopno 12. 1. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress: *Everett Edward, (1794–1865)*. <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=e000264>. Dostopno 7. 12. 2015.

Biographical Directory of the United States Congress. *Jackson, Andrew, (1767–1845)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=j000005>. Dostopno 4. 3. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress. *Storrs, William Lucius, (1795–1861)*. <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=S000977>. Dostopno 2. 2. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress. *Van Buren, Martin, (1782–1862)*: <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=v000009>. Dostopno 23. 2. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress. *Vinton, Samuel Finley, (1792–1862)*. <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=V000107>. Dostopno 5. 3. 2016.

Biographical Directory of the United States Congress. *White, Hugh Lawson, (1773–1840)*. <http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=W000376>. Dostopno 23. 2. 2016.

Georgia. U. S. Supreme Court Decisions Justia. *Worcester v. Georgia. U. S.* <http://supreme.justia.com/cases/federal/us/31/515/case.html>. Dostopno 10. 7. 2015.

Missionary to the Cherokee Indians. *Worcester, Samuel Austin (1798–1859)*: <http://www.bu.edu/missiology/missionary-biography/w-x-y-z/worcester%20samuel-austin-1798-1859/>. Dostopno 3. 4. 2016.

The Removal Act 28 May 1830: <https://www.mtholyoke.edu/acad/intrel/removal.htm>. Dostopno 3. 2. 2016.

Two Points of View. *Indian Removal*. <http://www.eduplace.com/ss/hmss/8/unit/act3.lblm.html>. Dostopno 21. 2. 2016.

Treaty With The Creeks, 1832. V: *Indian Affairs: Laws and Treaties, Vol. II, Treaties*. Charles J. Kappler (ur.) Washington, 1904, str. 341–343: <http://digital.library.okstate.edu/kappler/vol2/treaties/cre0341.htm>. Dostopno, 6. 3. 2016.

Treaty with the Cherokee, 1835. V: *Indian Affairs: Laws and Treaties, Vol. II, Treaties*. Charles J. Kappler (ur.) Washington, 1904, str. 439–449: <http://digital.library.okstate.edu/kappler/vol2/treaties/che0439.htm>. Dostopno 2. 1. 2016.

THE US GOVERNMENT ATTITUDE TOWARDS THE NATIVE AMERICAN TRIBES AND THE INDIAN REMOVAL ACT FOR REMOVING NATIVE AMERICAN TRIBES WEST OF THE MISSISSIPPI RIVER

Summary

The 19th century USA expansion process towards the west of the North American continent and the integration of the state territory had negative consequences for the North American Natives. The expansion of the USA towards the west of North America was connected with removal and mass destruction of the Indian tribes that were in conflict with each other and unconnected due to constant pressure of white men, due to destruction of their economic basis, due to the devastating power of alcohol, and due to living in reservations. The Native Americans were victims of deliberate mass destruction, for their migration towards the west of the North American continent was the US government interest. The US government used the Indian Removal Act from 1830 for removing the Indian tribes west of the Mississippi river. The Native Americans and the chiefs of the Indian tribes were powerless against the then official American politics and they were also powerless against the European fur traders.

The outline plans for removing the Native American tribes east from the Mississippi river were justified by the Louisiana purchase in 1803 and with execution of the “civilisation plan”, in which the President of the USA, Thomas Jefferson (1801–1809), described the strategy of solving the Indian question and of the purchase of territories in the northwest part for settlement of white people. Jefferson believed that the Native American tribes, which resist the acculturation, should be removed from their homelands by force and be moved west of the Mississippi river. The Indian Removal Act was passed in 1830 and it represented continuation and the next level of the US government attitude towards the Native Americans, who suffered ethnocide pressure by the then official American politics. Jefferson set the basis for ethnic cleansing of the Native Americans east of the Mississippi river, for their homelands were the main source for white men’s cotton fields. Jefferson’s goals were, regarding the Native Americans, therefore the same as the goals of the next President of the USA, Andrew Jackson (1829–1837), i.e. policy of removing Native American tribes west of the Mississippi river and this goal was reached in 1830 by passing the Indian Removal Act. Their attitude towards the Native Americans differed only in the fact that Jefferson was at least in the beginning more humane and restrained.

DIE STELLUNG DER AMERIKANISCHEN REGIERUNG ZU DEN INDIANERSTÄMMEN UND DER INDIANER-UMSIEDLUNGSGESETZ (INDIAN REMOVAL ACT) FÜR DIE UMSIEDLUNG DER INDIANER WESTLICH DES MISSISSIPPI RIVER

Zusammenfassung

Der Erweiterungsprozess der USA in den Westen des nordamerikanischen Kontinents und die Integration des Staatterritoriums im 19. Jahrhundert hatten negative Auswirkungen auf die nordamerikanischen Indianer. Die Erweiterung der USA in den Westen Nordamerikas war mit der Umsiedlung und Zerstörung der Indianerstämme, die wegen ständiger Bedrohung des weißen Menschen untereinander zerstritten und unverbunden waren, mit der Zerstörung ihrer wirtschaftlichen Grundlage, mit der vernichtenden Macht des Alkohols und mit dem Leben in Reservaten verbunden. Die Indianer waren Opfer

absichtlicher Auslöschung, denn ihre Umsiedlung in den Westen des nordamerikanischen Kontinents war ganz im Sinne der amerikanischen Bundesregierung, die im Jahr 1830 mit dem Indianer-Umsiedlungs-Gesetz (Indian Removal Act) mit der Umsiedlung der Indianerstämme westlich des Mississippi Rivers begann. Indianer bzw. deren Häuptlinge waren gegen den Druck der damaligen amerikanischen Politik machtlos, genauso wie sie gegen die Ausbeutung durch die europäischen Pelzhändler machtlos waren.

Die Ideengrundlagen der Bundesregierung für die Umsiedlungspolitik der Indianerstämme östlich des Mississippi Rivers waren mit dem Kauf von Louisiana (Louisiana Purchase) im Jahre 1803 und mit der Realisierung des „Zivilisationsplan“ begründet, in dem der Präsident der Vereinigten Staaten (1801–1809) Thomas Jefferson die Strategie der Abschaffung der Indianerfrage und den Kauf der Indianerterritorien im nordwestlichem Teil, in dem dann die weißen Einwanderer ihren Platz finden sollten, beschrieb. Jefferson glaubte, es sei notwendig, alle Indianerstämme, die gegen die Akkulturation kämpften, mit Gewalt aus ihren Territorien zu verjagen und sie westlich des Mississippi Rivers anzusiedeln. Die Beschließung des Indianer-Umsiedlungs-Gesetzes (Indian Removal Act) im Jahre 1830 bedeutete eine weitere Folge und nächste Stufe in der Stellung der Regierung der USA zu Indianern, die den Ethnozid durch die damalige amerikanische Politik erlebten. Jefferson legte mit dem „Zivilisationsplan“ die Grundlage für die ethnische Säuberung der Indianer östlich des Mississippi Rivers, denn ihre Territorien waren die Hauptquelle für Baumwollfelder der weißen Einwanderer. Deswegen waren Jeffersons Zielen bezüglich der Indianer der Politik des späteren Präsidenten der USA, Andrew Jackson (1829–1837) gleich, d.h. sie waren gleich wie die Umsiedlungspolitik für die Indianerstämme westlich des Mississippi Rivers, die 1830 mit der Beschließung des Indianer-Umsiedlungs-Gesetzes (Indian Removal Act) realisiert wurde. Ihre Stellungnahme gegenüber Indianern unterschied sich nur darin, dass Jefferson am Anfang noch den Einheimischen gegenüber human und zurückhaltend war.